

272

UCHWAŁA Nr 304 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 sierpnia 1961 r.

zmieniająca uchwałę nr 480 z dnia 14 grudnia 1959 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 480 Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1959 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Monitor Polski Nr 103, poz. 554) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) po ust. 11 dodaje się nowy ust. 12 w brzmieniu:

„12. W przypadkach określonych w ust. 2, 9 i 11 dochód, wynagrodzenie lub przychód dla celów ustalenia wysokości opłaty elektryfikacyjnej przyjmuje się z drugiego roku przed rokiem kalendarzowym przystąpienia do prac elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu.”

b) dotychczasowy ust. 12 oznacza się jako ust. 13;

2) w § 4 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Raty opłaty elektryfikacyjnej płatne są do końca każdego kwartału, z tym że rata opłaty przypadająca do uiszczenia w czwartym kwartale płatna jest do końca listopada danego roku; płatność pierwszej raty przypada w najbliższym z powyższych terminów po rozpoczęciu robót elektryfikacyjnych w danej wsi lub osiedlu.”

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Rolnictwa, Finansów, Górnictwa i Energetyki oraz prezydentom wojewódzkich i powiatowych rad narodowych.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

273

ZARZĄDZENIE Nr 158 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 sierpnia 1961 r.

zmieniające zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 31 grudnia 1957 r. w sprawie oznaczania artykułów wprowadzanych do obrotu.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz w związku z § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270), zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 31 grudnia 1957 r. w sprawie oznaczania artykułów wprowadzanych do obrotu (Monitor Polski z 1958 r. Nr 6, poz. 26 i Nr 19, poz. 123) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) w ust. 1 po wyrazach „przedsiębiorstwa przemysłowe” skreśla się „i”, stawia się przecinek i dodaje się wyrazy „inne przedsiębiorstwa prowadzące działalność przemysłową (wytwórczą, przetwórczą)”, a po wyrazie „rzemieślników” dodaje się wyrazy „oraz osoby trudniące się przemysłem domowym”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorstw, które artykuły paczkują lub dokonują ich rozlewów albo wprowadzają do obrotu artykuły pochodzenia zagranicznego, w szczególności z importu lub ze skupu od ludności, bądź artykuły przeznaczone początkowo na eksport lub pochodzące z instytucji zajmujących się eksportem wewnętrznym. Obowiązek oznaczenia nie doty-

czy skupowanych od ludności artykułów spożywczych pochodzenia zagranicznego w oryginalnych opakowaniach.”

c) dodaje się nowe ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Odbiorcy, którzy przyjmą od jednostek wymienionych w ust. 1 i 2 do sprzedaży artykuły bez oznaczeń lub z częściowymi oznaczeniami, obowiązani są do dokonania oznaczeń zastępczych lub uzupełnienia oznaczeń przewidzianych przepisami zarządzenia. Jeżeli jednostki wymienione w ust. 1 i 2 zostały zwolnione od obowiązku stosowania niektórych oznaczeń (§ 2 ust. 2), obowiązek dokonania oznaczeń zastępczych lub uzupełnienia oznaczeń odnosi się tylko do tych oznaczeń, od których jednostki te nie zostały zwolnione.

6. Przedsiębiorstwa handlowe obowiązane są oznaczać ceną detaliczną artykuły nie posiadające takiego oznaczenia również w przypadku, gdy właściwe jednostki wymienione w ust. 1 lub 2 zostały zwolnione od tego obowiązku.”

2) w § 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zwolnień, o których mowa w ust. 2, może udzielać prywatnym przedsiębiorstwom przemysłowym i innym przedsiębiorstwom prywatnym, prowadzącym działalność przemysłową, rzemieślnikom oraz osobom trudniącym się przemysłem domowym — Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego, a prywatnym przedsiębiorstwom handlowym — Minister Handlu Wewnętrznego.”